

President ČSSR
Dr. Gustav Husák
P r a h a - H r a d

W o n k a Pavel
Pražská 878
543 01 V r c h l a b í l

Vážený pane presidente,

je mojí povinností podle ustanovení § 167/1 a § 168/1 tr.zák., a zároveň mým právem, oznámit Vám skutečnosti, které zakládají důvodné podezření ze závažné trestné činnosti. Zároveň Vás tímto žádám o osobní zákrok, když podezření z trestné činnosti se týká jednotlivců v justičním aparátě, takže prostřednictvím justice nelze zjednat nápravu při porušování zákona.

Předmětem tohoto mého oznámení jsou zločiny proti lidskosti, za které jsou podle Statutu Mezinárodního vojenského tribunálu považovány činy směřující k pronásledování z příčin politických a národních. Konkrétně poukazují na podezření ze spáchání trestného činu genocidium, který byl prohlášen za zločin i podle mezinárodního práva resolucí OSN 96/I ze dne 11.12.1946. ČSSR je potom účastníkem Úmluvy o zabránění a trestání zločinu genocidium, přijatou VS OSN dne 9.12.1948. Viz Sb.zák. č. 32/1955.

Vnitrostátní ochranou zakotvenou v ustanovení § 259 tr.zák. je potom poskytována ochrana na národní rovnoprávnost, právo na život a svobodný rozvoj osobnosti bez ohledu na národní příslušnost. Chrání před jednáním, které mohou těžkou újmu na zdraví nebo usmrcení způsobit nepřímo. Především uvedením do takových životních podmínek, jež mohou objektivně vést k fyzickému zničení, nebo přinést těžké důsledky psychické. Komentář trestního zákona i důvodové zprávy potom výslovně předpokládají možnost, že jednáním ve formě trestného činu genocidium může být zasažen i jednotlivec. Dále presumuje, že pachatelem bude zpravidla skupina jejíž činnost je řízena nebo alespoň podporována a trpěna státní mocí. V takovém případě, kdy mocenské orgány státu zločiny proti lidskosti podporují nebo dokonce organizují, mají možnost opatřit si pro tuto svoji činnost "legální podklad", ve formě zákona nebo nižší normy, popřípadě existující normy vykládat a aplikovat takovým způsobem, aby to odpovídalo jejich zločinným záměrům.

Dospěl jsem k přesvědčení, že je zde důvodné podezření ze spáchání tr. činu genocidium podle § 259 odst.1, písm.a, d. tr.zák. a § 259 odst.2 tr.zák. V úvahu připadá i jednočinný souběh s trestným činem zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst.1, písm. a, c; odst.2, písm.c. tr.zák.

Proti mé osobě jsou porušovány i povinnosti plynoucí z obecného mezinárodního práva a nejsou dodržovány zejména tyto normy:

Všeobecná deklarace lidských práv /10.12.1948 - Dok. OSN A/Res 2200/XXI, Annex/

článek: 1;2;3;5;7;8;10;11/1;12;13/2;22;23/1;25/1;28

Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech /16.12.1966 - Dok. OSN A/RES 2200/XXI Annex/

článek: 6

Mezinárodní pakt o občanských a politických právech /16.12.1966 - Dok. OSN A/RES2200/XXI, Annex/

článek: 2/1;2/3a,b,c;7;10/1;12/2;14/1;2,3c,e;17/1,2;18/1;19/1,2;22/1,2;25a,b;26

Celkově mi jsou vytvořeny nesnesitelné živoční podmínky. Nemám stejnou příležitost uplatnění ve společenském, pracovním a dalším životě. Neustále je mi připomínán německý původ.

Jsou proti mě podnikány rozsáhlé persekuce směřující k mému psychickému zničení, útoky proti mému hospodářskému postavení a separaci od ostatního obyvatelstva. Těmto útokům odolávám a sřejmě proto se proti mě připravují i útoky fyzické a to ve formě uvěznění za podmínek, které jsou předmětem stále častější kritiky. Nezákonně jsem byl již po pět měsíců zbaven svobody vyšetřovací vazbou.

Nejsilnější postih proti mé osobě vychází od Okresního prokurátora JUDr. Josefa Doležala, který dle mého zjištění osobně, ale i prostřednictvím jiných ovlivňuje soudní spory v můj neprospěch. Dále potom ovlivňuje nadřízené prokuratury a jejich pracovníky, aby mi neposkytovali pomoc a řádně nevykonávali dohled nad dodržováním zákona. Z pokynu okresní prokuratury je proti mě zahajováno jedno trestní stíhání za druhým, že již nejde o normální stav, ale o jakési šílenství. Již ve dvou případech se mě podařilo odsoudit v úděsně vedených řízeních, ve kterých nebyl zákon porušen v jednotlivých případech, ale ve stovkách případů. Jakákoliv obrana není možná, když obhajoba se vůbec nepřipouští. Mimořádné prostředky též selhávají, když generální prokuratura zůstává zcela nečinná i při sebevětších porušení zákonů a např. mému návrhu na obnovu řízení je bráněno již třetí rok, aby byl vůbec projednán.

V justičním aparátě tak skupina pracovníků společným působením způsobuje, že jsem soustavně persekuován zneužíváním práva. Zároveň též brání, abych mohl zjednat nápravu.

Pokud jde o odstranění nedostatků a porušování zákonů v práci justice zůstává mi pouze jediná možnost obracet se na generální prokuraturu, jelikož ostatní ústřední orgány a to včetně Vaší kanceláře a zastupitelských sborů odmítají zasahovat a kontrolovat práci justice. Ústava mi sice poskytuje petiční právo čl. 29, obracet se k zastupitelským sborům a jiným orgánům, ale toto právo v praxi

3.
končí na tom, že kancelář např. zastupitelského sboru odpoví, že nemá právo přezkoumávat nebo zasahovat do práce justice. Jednací řád potom brání tomu, aby se věc dostala na pořad jednání pléna zastupitelského sboru. Tato situace potom velmi jednoduše umožňuje některým pracovníkům justice volně porušovat zákony, přičemž k tomu prakticky stačí, aby generální prokuratura byla nečinná k tomuto porušování zákona. Pro několik pracovníků je tak velmi snadné páchat justiční zločiny.

Intenzivní pronásledování mé osoby trvá již několik let a jsem schopen je ve velkém množství dokumentovat na konkrétních příkladech a skutečnostech. To ovšem není předmětem tohoto podání.

Žádám Vás pane presidente, aby jste učinil osobně všechna potřebná opatření k zabránění a potrestání trestného činu genocidium k jehož spáchání s nejvyšší pravděpodobností dochází. K prošetření jsem ochoten samozřejmě poskytnout veškerou součinnost.

ve Vrchlabí dne 11. dubna 1984

W o n k a Pavel

